

Плантегенети въ Англия. Хенрихъ II Плантагенетъ (1154—1189 г.) управлялъ Англия разумно и здраво. Той е познатъ оште и съ борбата та си съ духовенство то. Въ Англия духовенство то било добило важни правдини отъ по-напрѣдни ти крале, и между друго то право да не подлежатъ на свѣтско то съдилиште. Това право причинявало много злоупотрѣбения. Между свештеници ти, които проишли отъ Нормани ти, имало мнозина буйни, които правили всякакви прѣстъпления и дори убийства; за голѣма съблазнь на миряне ти, тии си оставали тако-речи безнаказани, заштото кралски ти съдници не смѣяли да ги съдятъ, а църковни ти началници имъ опрѣдѣлѣли твърдѣ леко наказание. Хенрихъ рѣшилъ да уништожи тия правдини на духовенство то, и зель често да се намиса въ църковни ти работи. Нъ страшньъ противникъ му се показалъ кентерберийскій владика Тома Бекетъ.

Кога подкачилъ да царова Хенрихъ, Тома Бекетъ билъ приятель на краль тъ, билъ кралскій канцлеръ, и съ разноски ти надминовалъ всички ти други голѣмци. Краль тъ като мѣрилъ да направи прѣобразования въ духовенство то, надѣвалъ се да му помогне Бекетъ, и затова го направилъ Кентерберийскій владика. Нъ тамъ Бекетъ отведнажъ промѣнилъ поведение то си. Той се отреклъ отъ всяка раскошность, отдѣлилъ се отъ приятели ти си на напрѣдно то гоштавание и веселение, зель да привлеча при себе си сиромаси ти и прости ти людие, да носи просто облѣкло, да се храни само съ овоштки и да пие само вода; нъ подъ тая проста калугерска вѣнкашность се крило неукротимо честолюбие. Тома Бекетъ рѣшително вѣстаналъ срешта намисането Кралево въ църковните работи, и отлъчавалъ ония владици, които държали Хенрихова страна. Еднажъ краль тъ билъ въ Нормандия, и зель извѣстие, че Бекетъ отлъчилъ прѣданный на краль тъ владика Йоркскій (второ духовно лице въ Англия). Той се разгнѣвилъ